

Monstra ze světa Pána much: Proč umanutí levičáci Západu tolik potřebují vzít dětem dětství? Poškodit jim mysl a zmrzačit tělo jak nejdříve to jde. Dvě strany téže mince: Předčasně vyspělé děti a nezralí dospělí. Zastavme je!

31. 5. 2022

DANIEL GREENFIELD Daniel Greenfield vysvětluje, že transgenderová válka Západu proti dětem, nejviditelnější ze série útoků "progresivistů" na normální dětství, má podobně oblundné kořeny jako někdejší pohanské oběti dětí Molochovi

Oběti války vedené proti dětem jsou všude - od Gréty Thunbergové až po děti, kterým jsou nasazovány blokátory puberty. Objevují se na manifestacích za ochranu životního prostředí či kontrolu zbraní s obrovskými nápisy v jejich malých ručkách, ve škole je indoktrinují, aby jako dětské vojáky bojovali za věc, která právě letí.

Dospělí jim říkají, že pokud nezachrání svět, nedožijí se ani dospělosti.

Děti v Utopii

Jádrem politických hesel kulturní války je jednoduchá otázka, zda má dětství vůbec existovat. Levičáci jsou přesvědčeni, že nikdo se nesmí vyhýbat politické angažovanosti, a proto myšlenka, že dětství by se nemělo zabývat problémy a starostmi dospělých, je privilegium, které učitelé a pop-kultura mají za úkol rozbít na kousky. A toto je válka proti dětství všude kolem nás, kterou vedou počínaje Disneyem až po mateřské školy.

Ve skutečnosti jde o levičácké přesvědčení, že dětem nelze dovolit být dětmi, že se nesmí uzavírat do světa představitosti a zázraků, ale je třeba je co nejdříve indoktrinovat a udělat z nich bojovníky proti rasismu a za „zelenou energii“. Podle nich jediný způsob, jak zachránit svět, je zpolitizovat dětství a učinit z dětí malé dospěláky obávající se mikroagresí, experimentující se sexualitou a žijící ve strachu před blížícím se koncem světa.

Pro děti v Utopii, smyšlené zemi vytvořené obrazotvorností progresivistických dospělých chovajících se jako děti, prostě není místa.

Je privilegiem dospělých zachraňovat planetu, za předpokladu, že by bylo třeba ji zachraňovat, diskutovat o politických kauzách, zkoumat jakoukoli sexualitu, kterou si usmyslí, nebo budovat či ničit si život, jak se jim zachce.

Ale prvořadým úkolem dnes je chránit děti před tímto hroživým světem zešlévších dospělých.

Hra je hlavní náplní dětství. Od viktoriánské éry se civilizované společnosti snažily vytvořit bezpečný prostor pro děti, aby mohly růst a učit se, dokud se to nestalo synonymem pro uříukané dospělé. Rostoucí prosperita umožnila vznik dětské kultury, v níž množství hraček a knih určených pro děti zaplnilo obchody.

Dospělí chránili děti a dbali o jejich nevinost, dokud se z nich nestali samostatní jedinci.



Čtěte ZDE: Digitální prznění dětí: OSN pro ně otevřeně požaduje neomezený přístup k internetu. Virtuální realita je základním právem dítěte? Zejména pro děti "hledající pohlavní identitu". Duhové bratrství? Nová Sodoma a Gomora

Monstra

Generace „Baby boomerů“ si možná užila poslední zlaté dětství v americké historii. A mnozí z nich nikdy nedospěli. Generace, které následovaly, dospívaly během rozpadu americké rodiny a nyní už i samotné představy o rodině. Nepřímé škody způsobené dětem jsou nyní zastíněny přímým útokem na dětství.

Radikální levičáci, kteří pro sebe požadují bezpečné prostory, je berou dětem. Děti jsou opět nasazovány do práce, ne však v továrnách, což by bylo v porovnání s tím laskavější, ale v radikálních kauzách: je jim namlouváno, že jsou na pokraji smrti, že jejich země je špatná a svět bude zničen, pokud hned něco neudělají. Proto ty traumatizované pochroumané děti, které na shromážděních rozzlobeně vykřikují.

Děti, zejména malé děti, implicitně důvěřují dospělým a svým rodičům. Pokud jim někdo řekne, že kvůli nim nastane konec světa, že jsou rasisté nebo že musí experimentovat s pohlavím, uvěří tomu.

Dospělí, kteří je připravují o nevinnost a dětství, jsou monstra.

Namísto toho, aby děti levičáků vyrůstaly s pocitem bezpečí a ochrany, jsou v raném věku traumatizovány tím, že jsou nuceny myslet na svět jako na nebezpečné a špatné místo, před kterým je rodiče nemohou ochránit, ale které musejí vzít na sebe zodpovědnost za totální (a totalitní) změnu, jinak všichni zahynou.

„Parentifikace“ dětí začala jako projev zoufalství generace „Baby boomerů“ v důsledku zániku levicových kulturních hrdinů a kolapsu kontrakultury. Převládalo přesvědčení, že odpovědnost musí převzít další generace a věci napravit. Dospělí, kteří se chovali jako děti, trvali na tom, že děti se musejí stát dospělými. A v těchto dnech jsou předčasně vyspělé děti a nezralí dospělí všude kolem nás. Jsou to dvě stránky téže špinavé mince.

Dospělí, kteří nezažili bezpečné dětství, si nárokují jeho privilegia, jakmile jsou dostatečně ekonomicky zajištěni, aby si ho mohli dopřát. Obklopují se hračkami, věnují se výlučně těm nejbezprostřednějším požitkům a dožadují se bezpečných prostor a včasných varování před riziky, aby nabyli pocitu emocionálního bezpečí, které jim v dětství chybělo. Tutéž jistotu však odpírají opravdovým dětem, které sobecky traumatizují kvůli vlastní seberealizaci.

Učitelé na TikToku bezostyšně tvrdí, že na jejich pocitech záleží více než na bezpečnosti dětí. Agresivní prosazování sexuální politiky do základních škol ukazuje, jak dysfunkční dospělí, včetně některých učitelů, upřednostňují vlastní sexuální identitu před blahem dětí. Je to podobné jako všeobecné protlačování politiky sexualizace dětí v co nejnižším věku.



Čtěte ZDE: Maďarská cesta záchrany: Nazvat věci pravými jmény. Geniální Orbánova politická taktika. Na co se hodí přímá demokracie? Pod palbou "křesťanských demokratů" z Bruselu. Velká inspirace

Děti ve válce

Transgenderová válka proti dětem je jen posledním ze série útoků na dětství formou politizace všeho. Když afričtí váleční velitelé získávají osmileté vojáky do boje za své cíle, považujeme to za oblundné. Ale když levičáci udělají z Gréty Thunbergové, labilní teenagerky, hrdinku a povzbuzují dokonce i děti v předškolním věku, aby protestovali proti globálnímu oteplování, je to prý "aktivismus".

Aktivismus je způsob, jakým se vede edukační válka proti dětství. Teď už nejde jen o to, jak děti vnímají svět, ale také o válku proti jejich tělům. Od dětských vojáků se očekává, že budou ochotni umírat. Politické hnutí sexuální identity očekává, že děti si v rámci politické angažovanosti nechají poškodit mysl a zmrzačit tělo, čímž jim odeberou možnost mít vlastní děti.

Dokonce i drsní afričtí váleční velitelé by to považovali za nepochopitelné barbarství.

Kdysi lidé obětovali děti Molochovu ohni. Progresivci je obětují své vášni pro wokeness (uvědomělost). V obou případech jde o tvrzení, že obsese (posedlost) dospělého jsou důležitější než bezpečnost dítěte. Civilizovaní dospělí se takto nechovají. Barbaři (což je jiný výraz pro děti v tělech dospělých bez disciplinované etiky dospělosti) dělají takové věci, protože žijí ve světě Pána much plném citového zmatku, bázlivé nejistoty a zlostného sobectví. Každé setkání vnímají jako ohrožení své křehké identity, jejich nejistota je obklopuje ponižujícími mikroagresemi, a oni před svým přesvědčením, že svět je hrozivé místo, se utíkají do fantazie.

Fantazie mají být záležitostí dětí, ale v postmoderní době jsou fantazie – nadpřirozené, politické a utopické – všude kolem nás. A dětinští dospělí obětují skutečné děti utopickým ideologiím, které slibují, že lepší svět je hned za rohem.

Není odpornějšího projevu násilí současných "revolucionářů" než právě toto. A je na skutečných dospělých, aby se na obranu dětí postavili.